ANUL X. No. 1138 — 6 PAGINI 6 LEI — Miercuri 23 Noembrie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 —325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Cazul Brown localizat

Mai stărue încă în presa străină aşa numitul „caz Brown". Drama aceia impresionantă de acum 10 zile dela „Palais des sports", cu cele 3 momente succesive: knock-outul lui Pladner, vâlvătaia unei săli entusiasmate, gata să se spargă în aplauze şi prăbuşirea lui Brown, împietrind în ochii spectatorilor un amestec de admiraţie, de bucurie şi de groază.

Amănuntele se cunosc.

Nu este necesar deci să mai revenim asupra formidabilei superiorităţi a lui Brown. Asupra agilităţii sale sau asupra preciziei cu care în repriza doua — după câteva stângi — şi-a pornit dreapta, a proptit-o în bărbia lui Pladner, a aşteptat cele zece secunde obişnuite, numărate de arbitru, a inhalat bucuria unei noui victorii, şi s'a prăbuşit apoi în colţul său, epuizat.

Ziarele pariziene au detailat pe pagini întregi evenimentul. L-au ilustrat cu fotografii, cu declaraţii şi impresii, iar presa din toată Europa l-a reprodus în extenso, sintetizând la zeci de mii de kilometri depărtare, emoţia pe care Parisul a trăit-o Lunia trecută, direct.

Se cunosc mai puţin cauzele sincopei lui Brown. S'a vorbit de cord, de epuizare morală, de greutatea de a mai face categoria, de depresiuni nervoase, fiecare dintre cei cari erau chemaţi să se pronunţe, căznindu-se să dea o explicaţie cât mai personală şi mai diferită de a celorlalţi.

Independent, de mulţimea explicaţiilor însă, consecinţa a fost una singură: Brown a plătit corectitudinea de a-şi fi respectat „bolnav" contractul, cu o agravare serioasă a stării sale fizice, cantonată pentru refacere în spitalul american din „Neuilly".

Este aici, în afară de celelalte titluri ale lui Brown o nouă şi uluitoare dovadă a personalităţii campionului mondial de box la categoria cocoş. Şi mai ales, aceia care ar trebui să fie subliniată în primul rând la noi, patria ţâfnelor pugilistice.

Un campion mondial şi-a riscat prestigiul şi sănătatea urcând bolnav scările ringului. S'a întâmplat să învingă tot aşa, cum putea să fie învins. Şi a plecat să-şi ascundă modestia — pe care frumuseţea unui exemplu atât de impresionant ar fi trebuit să o năruiască — într'un spital în care nu l-a descoperit decât zarva reportericească a ziarelor.

Fără artificii şi fără tam-tam.

Ce credeţi că s'ar fi întâmplat la noi într'un caz asemănător? Cine credeţi că ar fi putut să suporte exploziile „eroilor", verva oratorică a suporterilor, sau exhibiţiile stilistice ale „maeştrilor"? Haida de!

Un fleac de guturai pripăşit în nasul unui amator descompletează cu siguranţă la noi programul unei reuniuni în pauzele căreia suporterul şef afişează o mină disperată, văitându-se:

— „E grav, dragă. Foarte grav!"

Parcă ar avea cel puţin răpciugă.

Iar o decizie care nu satisface pretenţiile unei săli este comentată două săptămâni după pronunţarea ei. Invinsul urlă. Suporterii se bat cu pumnii în piept, iar „maestrul" (toţi boxeurii pe cari bunul simţ îi convinge să nu mai apară pe ring şi au mai mult de doi elevi, se gratifică la noi cu titlul de maestru) îşi face reintrarea în match cu sintaxa limbei române, pedepsind gramatica pentru insuccesele elevilor.

De-aceia „cazul Brown", mai ales în pilda de conştiinciozitate şi de modestie pe care o înglobează, ar trebui să fie localizat la noi, pentru a stigmatiza ţâfna amatorilor (în special) şi a celor, cari muţi pe ring, sunt în afară de el de o limbuţie deplasată.

GEORGE FULGA

Smaranda Brăescu va trece Atlanticul în zbor

Un raid New-York-Bucureşti. O carieră sinuoasă. Continuarea proectului lui Fernic. Colonia română îi va construi un puternic trimotor metalic

Aviaţia românească a reuşit să străbată cu stoicism negura obscurităţii internaţionale, deşi n'a avut la dispoziţie mijloacele mari cari să-i dea prilejul să se releve şi prin altceva decât prin admirabilul element uman cu care este dotată. Pentru o ramură, până mai eri ignorată de marele public şi lipsită de ajutorul pecuniar şi încurajarea oficialităţii, faptul că a reuşit să ajungă de a se face cunoscută prin performanţe excepţionale, constitue un merit de care n'au putut da dovadă decât foarte puţine ţări în condiţiuni similare. In această ordine de idei, este suficient să arătăm că România, lipsită de mijloace technice şi adesea chiar de strictul necesar, a reuşit să-şi înscrie de 3 ori numele pe tabloul recordurilor internaţionale, făcând o impresie extraordinară în cercurile aviatice mondiale unde am fost foarte puţin cunoscuţi ca recordmeni şi chiar ca ţară în care există o mişcare aviatică.

SMARANDA BRAESCU SE PREGATEŞTE..

Tendinţa de a ne înscrie numele printre ţările în care aviaţia ocupă un loc de cinste pare să fie pe punctul de a fi întregită de compatrioata noastră Smaranda Brăescu, prima paraşutistă română şi cea care a adus României primul record mondial (recordul femenin la aruncarea cu paraşuta).

Smaranda Brăescu plecată de atâta vreme în America pentru a-şi perfecta cunoştinţele aviatice şi pentru a căpăta brevetul de pilot, se găseşte în momentul de faţă la New-York. In marea metropolă americană, încercata noastră compatrioată a zămislit o întreagă serie de planuri îndrăzneţe, dintre cari cel mai important şi cel mai interesant în acelaş timp este tentativa unui zbor New-York — Bucureşti.

O ASCENSIUNE ANEVOIOASA

Pentru majoritatea celor sceptici — şi câţi nu sunt sceptici în materie de aviaţie? — un astfel de proect pare o utopie când e vorba de pecetea românească şi mai ales când proectele sunt făcute de... o femee. Pentru cine cunoaşte însă tenacitatea şi perseverenţa acestei femei, proectele ei sunt menite să provoace interes, mai ales dacă se ţine în seamă faptul că Smaranda Brăescu a reuşit până acum în tot ceeace a încercat.

O fată curagioasă şi însufleţită de o idee, s'a făcut cunoscută în lume numai pentru că a vrut.

Şi de ce n'ar reuşi şi de acum înainte, când este animată de aceiaş voinţă, de acelaş curaj şi în plus încurajată şi îndemnată să persevereze.

Cei ce nu cunosc etapele atât de inimoasei sale ascensiuni în notorietatea universală, vor găsi în recapitularea succintă de mai jos date interesante şi mai ales edificatoare.

Smaranda Brăescu şi-a luat în 1928 brevetul internaţional de paraşutistă la Berlin, după o serie de privaţiuni cari ar fi îndepărtat pentru totdeauna de aviaţie un temperament mai puţin călit ca al ei. A reuşit totuşi să-şi vadă visul cu ochii şi întorcându-se în ţară a participat la toate meetingurile de aviaţie, la care a fost invitată pentru noutatea pe care o prezenta pe acea vreme o paraşutistă şi mai ales pentru faptul că Smaranda Brăescu căpătase o popularitate din ce în ce mai accentuată în rândurile marilor masse.

Accidentele nenumărate ale meseriei au purtat-o pe la toate spitalele principale ale ţării, unde cu chiu cu vai şi-a vindecat de răni un corp pe care l'a pus în primejdie în slujba unei cauze mari. Reîntoarsă după o călătorie la Berlin, Smaranda Brăescu a căpătat autorizaţia organelor militare de a încerca doborârea recordului femenin la aruncarea cu paraşuta şi în ziua de 20 Octombrie 1931, a sărit cu deplin succes dintr'un avion pe care locotenentul Papana îl ridicase până la 6200 metri.

Acesta a fost primul record, recordul de bun augur al unei cariere care se anunţă strălucită din toate punctele de vedere.

Isprava Smarandei Brăescu a fost răsplătită de M. S. Regele Carol cu cea mai mare decoraţie aeronautică; Crucea de aur a Virtuţii Aeronautice.

Atenţia Suveranului, ca şi simpatia pe care i-a arătat-o marele public după această minunată ispravă, au fost un imbold pentru noua recordwomenă.

Şi astfel a găsit prilejul să-şi pună în practică un vechiu deziderat: să plece în America, unde să încerce recordul mondial masculin. O subscripţie publică i-a procurat banii necesari, graţie cărora a traversat oceanul. Dar, greutăţile au început să se ivească tocmai acolo unde credea că va răzbate mai uşor. Astfel, la Miami, unde urma să încerce în cadrul unui mare meeting coborârea pentru dărâmarea recordului mondial, a fost împiedicată de anume susceptibilităţi americane de a-şi pune planul în aplicare. A plecat apoi la San Francisco, ajutată de legaţia română din Washington şi a reuşit acolo — după o serie de noui decepţii — să-şi vadă îndeplinită marea năzuinţă: a bătut recordul mondial cu o săritură dela 24.100 picioare. In această săritură extraordinară, Smaranda Brăescu a atârnat de sforile paraşutei suspendată în văzduh, nu mai puţin de 25 minute.

ŞCOALA DE PILOTAJ

Calităţile atât de diverse ale curagioasei paraşutiste, i-au dat imbold să încerce şi alte tărâmuri, şi în special pe cel al pilotajului. Reîntoarsă la New-York, Smaranda Brăescu a urmat cursurile de aviaţie dela Curtiss Wright şi Roosevelt Fild, unde sub priceputa supraveghere a căpitanului Trunk a căpătat brevetul de pilot, după un examen în care a uimit pe specialişti cu îndrăzneala şi cunoştinţele ei în ceeace priveşte pilotajul.

CONTINUAREA PROECTULUI LUI FERNIC

Faptele înşirate mai sus sunt destul de eloquente pentru a scoate în evidenţă calităţile deosebite ale acestei femei, pentru care proectul traversării în zbor a Oceanului Atlantic oonstitue astăzi năzuinţa supremă pe care o va realiza, mai greu sau mai uşor, dar o va realiza fără îndoială.

Faptul că a dobândit brevetul de pilot i-a dat putinţa să se gândească la realizarea unui proect pe care regretatul Fernic îl concepuse în cele mai mici amănunte, dar pe care un accident nenorocit l-a ratat prematur.

(Continuarea în pagina III-a)

O. N. E. F.-ul pregăteşte staţiunile de iarnă

O acţiune în stil mare pentru popularizarea ski-ului

Anotimpul sporturilor de iarnă a început.

Nu se practică încă toate sporturile de sezon, pentrucă se aşteaptă căderea zăpezii. Totuşi patinoirul şi-a început activitatea, amatori numeroşi şi-au dat întâlnire pe ghiaţa semi-artificială şi sezonul de patinaj poate fi considerat deschis.

De altă parte în celelalte ramuri ale sporturilor de iarnă, nu e vorba decât de pregătiri. Importanţa lor nu poate fi trecută cu vederea şi în reportajul de faţă dorim să prezentăm unele informaţii culese în cercurile respective.

In timp ce în federaţia de sky nu se discută pentru moment — sperăm — decât despre demisia preşedintelui, d-lui Roseti Solescu, în alte cercuri, lucrurile sunt chibzuite cu toată îngrijirea în vederea apropiatei activităţi.

O ACŢIUNE PENTRU POPULARIZAREA SKYULUI

Independent de felul cum se va desfăşura criza din federaţia de specialitate, putem anunţa că anul acesta va fi pentru sportul skyului un an însemnat.

Se va porni o ofensivă pentru popularizarea skyului.

Pe o rază mult mai mare ca până acum, se va desfăşura o acţiune pentru câştigarea de noui adepţi şi pentru ameliorarea clasei skyorilor.

Acţiunea aceasta va avea ca punct de plecare O. N. E. F.-ul.

Instituţia din Dealul Spirei, are pregătit pentru acest scop un program vast. Aplicarea lui va începe îndată ce munţii şi dealurile vor îmbrăca haina de zăpadă.

STAŢIUNI DE IARNA

Pentru sistematizarea lucrului şi reuşita acţiunei în stil mai mare, O. N. E. F.-ul proectează înfiinţarea mai multor staţiuni hivernale. Dealungul Carpaţilor, în munţii Apuseni, în centrul Ardealului, ca şi în Maramureş, se vor înfiinţa staţiuni de instrucţie şi perfecţionare. Astfel se ştie că la Vatra Dornei, Piatra Neamţ, Predeal, Călimăneşti şi Borsec, se lucrează depe acum la amenajarea technică a staţiunilor.

Intr'un număr viitor vom putea anunţa numele celorlalte staţiuni în curs de amenajare.

In toate aceste localităţi se vor forma centre de instrucţie.

Ca şi la Predeal, instructorii specialişti, vor iniţia pe începători şi vor supraveghea antrenamentul celor mai vechi.

Această acţiune a O. N. E. F.-ului, de un real folos pentru sport n'a rămas fără ecou.

Se vorbeşte de pildă de trimiterea unor echipe din fiecare şcoală, care să facă un stagiu de sky la O. N. E. F. Dar despre aceasta într'un număr viitor.

Sportul Studenţesc campion la Rugby

Un campion admirabil. Câteva date, câteva nume şi câteva însemnări

Campionatele de football-rugby pe anul 1932, începute în primăvară sunt pe sfârşite. Pe terenul dela şosea ne-a fost dat să vedem matchurile cele mai aprig disputate, cu inerentele lor incidente, echipe echilibrate sau descompletate, jucători loiali sau pătimaşi.

Din toate echipele se desprind cu multă autoritate campionii actuali: clubul Sportul Studenţesc. Nu numai performanţele sale îl fac să merite titlul de campion, dar, ceeace rar se vede, încrederea, loialitatea şi voinţa echipierilor săi. A fost singura echipă care muncind în mod camaraderesc şi sportiv, a realizat cele mai frumoase performanţe. Nu a fost învinsă decât de două ori în „tour", de Viforul Dacia şi T. C. R., pe când în retour a avut numai victorii, servind adversarilor 96 puncte şi primind numai 3. Cifrele sunt concludente. Dar ceeace este de admirat la acest club, este interesul care l-a purtat pentru echipele inferioare, repurtând şi cu ele performanţe admirabile. Astfel este campion la promoţie, clasat al patrulea la categoria II-a (unde dacă n'ar fi pierdut matchul cu Avântul Sportiv era campion) şi al doilea la categoria III-a.

Secţia de rugby a alb-negrilor este condusă de un comitet compus din d-nii: Tănăsescu D., Mărăşescu, G. Whirt, P. Florian şi Zană. Lipsiţi de subvenţii, cu toate că le-ar merita, inimoşii conducători au isbutit prin eforturi personale să menţină secţia de rugby la nivelul cel mai ridicat, sprijiniţi fiind de camaraderia şi sportivitatea jucătorilor. Din grupul meritoşilor conducători se desprinde cu autoritate personalitatea vechiului sportsman şi rugbyman d. D. Tănăsescu. Preşedinte al acestei secţiuni, d. Tănăsescu a reuşit să strângă într'un bloc atât jucătorii cât şi admiratorii clubului alb-negru. Pe lângă acest comitet, studenţii au avut un sprijin însufleţitor în aportul desinteresat al lui Buzoianu şi Popa Gonnetant. Primul susţinând interesele clubului în faţa forurilor superioare şi fiind gata oricând a da sprijinul echipei sale, al doilea prin conducerea technică a echipei. Gonnetant sau „popa Gonnetant", cum îl numesc camarazii săi, francez de origină, fiind căpitan a ştiut să impue echipei sale jocul eficace de înnaintare, care i-a adus victoria.

Inadins am lăsat la urmă pe d. inginer Ion Popovici. Cu toate că nu are nici o calitate recunoscută în conducere, d. Popovici, este singurul om din toate cluburile, care poate fi dat exemplu. Lucrând în umbră, din cauza modestiei lui, împăciuind toată lumea, având grija ca echipierii să fie prezenţi pe teren, îngrijindu-se de echipament, gata ori când de a juca la orice categorie în cazul unei absenţe, sacrificându-şi o întreagă Duminecă pe teren, îmbărbătând echipele pe tuşe, poate fi văzut oriunde, susţinând, luptând sau însufleţind.

Echipa Sportului Studenţesc, a fost cea mai omogenă. Aceasta a fost de altfel una din cauzele cari i-au adus trofeul. Următorii jucători, au dat concursul lor operei care s'a cristalizat în succesul campionatului acestui an.

Ştefan Nanu. A jucat toate matchurile disputate. Este recunoscută clasa înaintată ce o deţine fundaşul alb-negrilor. Sigur pe balon, degajări lungi în tuşe, viteză, forţă, sunt calităţile lui. Multe atacuri s'au prăbuşit în faţa placajului său. Este unul din oamenii cari au apărat cu îndârjire buturile alb-negre, putând fi dat ca exemplu de perseverenţă şi sportivitate.

Gheghe Dumitrescu, noul trei sfert aripă promovat dela categoria II-a, a jucat toate matchurile. Inzestrat cu un fizic excepţional, realizând 12" 2/5 pe 100 m. şi 55" pe 400 m., Gheghe, cu toate că nu are încă deplina technică a jocului, este una din speranţele studenţilor, fiind şi realizatorul multor încercări.

(Continuarea în pagina II-a)

Comprimarea bugetului va realiza problema preregimentării

Când intervine accentuarea crizei economice se pune pe tapet importanta problemă căzută la rebut a preregimentării. Un consiliu superior al armatei

Cine nu-şi aduce aminte de subiectul care era la ordinea zilei acum câţiva ani: peregimentarea? In ultima vreme, nevoile de tot felul ale statului şi ale cetăţenilor, au scos la iveală o serie de probleme noui, de ordine cu totul specială. cari au lăsat pe planul al doilea chestia preregimentării şi anexele ei atât de complexe,

Voga, ca orice vogă, devine la un moment dat plictiseală curată şi cei mai înflăcăraţi susţinători ai unei idei, devin blazaţi şi se încadrează în angrenajul general de nepăsare şi de griji mai puţin altruiste.

COMPRIMAREA BUGETULUI — REINVIEREA PREREGIMENTARII

Fiecare rău cu binele lui. Când bugetul României se cifra la peste 35 miliarde mânuirea fondurilor considerabile din visteria statului, făcea să se treacă uşor peste anumite chestiuni de cari se leagă principii de economie generală. Astăzi, când politica financiară a guvernului tinde la o fantastică reducere a bugetului, la o comprimare în jurul cifrei de 15 miliarde, fondurile cari justificau anumite miopii dispărând, se vor lua în discuţii diferite probleme printre cari şi cea a preregimentării.

Intr'adevăr, bugetul armatei, singurul de care foarfeca miniştrilor de finanţe nu s'a putut apropia până acum, va fi serios amputat în exerciţiul viitor. Prin prizma acestei reduceri se va modela funcţiunea armatei de o manieră care să împace şi exigenţele de ordin naţional şi necesităţile bugetului în noua sa alcătuire.

In această ordine de idei, este vorba să se reducă stagiul militar, lucru care în condiţiunile bugetare viitoare apare aproape inevitabil.

Cum însă reducerea serviciului militar este în funcţie de pregătirea preregimentară, a viitorilor recruţi, s'a reluat stadiul acestei probleme de către specialişti calificaţi, cari urmează să refere celor în drept.

UN NOU CONSILIU SUPERIOR

Preregimentarea impusă aşa dar de comprimarea bugetului, a devenit din nou obiectul de discuţie în cercurile cari au abandonat-o atunci când ar fi fost mai bne să fie pusă în practică, comod, fără presiuni de natură economică şi mai ales fără grabă ca acum.

Problema însă va fi pusă şi de data aceasta pe faţeta ei adevărată, pentrucă cei câţiva specialişti cari se ocupă cu redactarea regulamentelor viitoare, s'au dovedit şi în trecut oameni cunoscători ai chestiunii.

Consiliul superior al armatei se va întruni în curând şi va discuta pe baza acestor proecte chestiunea preregimentării, adaptată la nevoile de azi şi modelată după realizările reuşite în apus.

In acest consiliu se va stabili o normă generală de conduită, se vor desemna eventualele societăţi sportive şi de educaţie fizică în măsură să asigure reuşita preregimentării şi se va găsi formula care să împace complexul de necesităţi izvorâte din realizarea acestui proiect.

Reluarea discuţiei în jurul preregimentării, este pentru sportul românesc un fapt de o importanţă covârşitoare, deoarece de ea ne leagă propăşirea sa viitoare într'un cadru mult mai larg şi mult mai complet decât până acum.

NOUI PERSPECTIVE ALE SPORTURILOR MECANICE

Campania internaţională motociclistă şi automobilistă pe teren, poate fi considerată ca sistată. Nu acelaş lucru se petrece însă în uzine. Inginerii activează cu febrilitate căutând să pună la punct motoare capabile să dea maximum de randament.

Patru ţări bine cotate pe tărâmul motoarelor, se gândesc la cucerirea supremaţiei. Anglia şi Germania se înarmează în vederea realizării unor cât mai bune performanţe motociclişte, iar Franţa şi Italia se străduesc să-şi asigure succesul în viitoarea campanie automobilistă.

Intr'un articol precedent ne-am ocupat de isprava germanului Ernst Henne care, pe neteda şosea dela Tat a reuşit să smulgă englezului Wright, titlul de recordman mondial pe kilometrul lansat. Henne a acoperit distanţa cu o viteză orară de peste 244 km. şi a întrecut cu aproape 2 km. viteza orară care i-a permis lui Wright să deţină 2 ani, sceptrul mondial. Atâta timp cât Henne nu a făcut prea dese încercări pentru a reintra în posesia titlului pe care îl deţinuse înaintea englezului, se părea că recordul mondial al lui Wright va trăi mult. Iluzia a fost de scurtă durată şi cei cari au urmărit temerarele tentative ale celor doi aşi motociclişti, îşi dau perfect de bine seama că, duelul aprig va începe abia acum.

Anglia şi Wright, nu se pot mângâia cu ideia pierderei titlului, iar Germania şi Henne vor face tot posibilul spre a conserva trofeul pe care îl deţin.

Astfel, Wright este susţinut de toate uzinele englezeşti, iar oamenii politici se interesează îndeaproape de posibilităţile ce le are campionul lor, într'o eventuală nouă tentativă. Fostul recordman mondial pus în situaţia de a alege maşina cu care crede că ar putea să deposedeze pe Henne de titlu, a cutreerat toate marile uzine ale ţărei sale, şi s'a oprit la un A. J. S. de 1000 cmc. cu doi cilindri în V.

Pe de altă parte, germanul Henne nu s'a culcat pe laurii câştigaţi la Tat. Ca şi adversarul său, germanul face pregătiri uriaşe, fie pentru a încerca ameliorarea propriului său record, fie pentru a putea face faţă în cazul când Wright va reuşi o viteză orară superioară celeia care figurează pe tabloul mondial.

Este deci cert că duelul în perspectivă nu se va putea asemăna cu niciuna din disputele anterioare. Wright şi Henne sunt la fel de decişi să aibă ultimul cuvânt astfel că, suntem siguri că, recordul de viteză pe motocicletă nu va mai putea sta mult în picioare. Nu ne-am mira chiar să-l vedem schimbând de mai multe ori mâna spre a se stabili la o viteză cu mult superioară celeia realizată la 3 Noembrie de către Henne.

Wright crede, de altfel că, maşina pe care o pregăteşte va putea să dea până la 270 km. pe oră. Ce zice Henne de acest lucru?

In automobilism, rivalitatea dintre industriile franceză şi italiană, nu este cu nimic mai puţin prevestitoare a unor întreceri de mare envergură.

Bătuţi aproape pe toată linia, în cursul sezonului încheiat, Louis Chiron, fost campion mondial şi Varzi, cei doi exponenţi ai intereselor franţuzeşti, au intrat de mult timp în uzinele Bugatti şi studiază laolaltă cu inginerii primi ai fabricei, un tip de bolid care să le dea posibilitatea unei revanşe. Se vorbeşte insistent de un 16 cilindrii în linie, un tip special care va vedea lumina zilei, în prima lună a anului viitor.

Chiron şi Varzi, cei doi corifei ai maşinilor albastre sunt foarte optimişti în privinţa rezultatelor pe cari speră să le capete cu nouii lor monştri metalici, şi, în timpul liber, pe urma ce o au dela fabrică, îşi menţin forma mâinii şi a ochiului, prin antrenament asiduu şi susţinut. Lor li s'a alipit şi Lehoun care nu este exclus ca în sezonul viitor să mărească efectivul celor însărcinaţi să ducă la victorie, culorile franceze.

Italienii au, la rândul lor, mari speranţe în cei doi aşi, Caracciolla şi Nuvolari, cari în 1932 au reuşit să indispună, în atâtea rânduri pe temuţi Bugatti-şti. Admirabilele lor trăsuri Alfa Romeo, se găsesc astăzi în studiu şi inginerii italieni caută să descopere posibilităţile unui randament superior celui obţinut până în prezent.

Ca şi adversarii lor, Nuvolari şi Caracciolla, nu ascund că au mare încredere în maşinele lor şi sunt convinşi că la anul viitor supremaţia va fi tot de partea culorilor italiene.

Cine va triumfa din formidabila campanie ce se anunţă, rămâne de văzut.

e. d.